

NEJC KOVAČ

Pesmi

Zlati grad

Bila je majhna deklica,
vsa žalostna v polju je sedela.
Tako močno jokala je, da zemlja je vzcvetela.

Na koncu polja videla je majhen zlati grad
in deklica, majhna deklica, postala je princesa.

V gradu bival je en črn vran,
deklica ga je videla in v nebo skupaj sta vzletela.

Bila je majhna deklica,
ki takrat vsa žalostna na polju je sedela.
Bila je majhna deklica, deklica, ki postala je
princesa.

Tišina

Strašen erudit šepeta zle besede v temno noč,
truden srka nektar bolečine.
Rana stoterih src hrani žalost s krvjo,
apologija črnih strasti
hlepečih po rojstvu brezkončnega obupa.

Priklonite se pred Božjimi očmi,
rešite se sreče, bodite ranjene živali in umrite
pod težo svojih grehov.
Entropija stigme gori v porah vaše kože,
duša vetra vam prinaša sladko smrt.

Prižigajo se kresovi tišine noči.
Eruditova misel so vaši spomini,
katerih opoj je bogotajna knjiga.
Lete proti nebu črni vrani.
Onstran oltarja nrave poglej!
Mrtve, črne ptice.

Leteti

Nesnovnost plamena neba
pod tančico letečih podob.
Ne miruje,
gleda ozvezdja azurnih
modrin.
V igri odmevov
misel skritih spominov,
pod senco zemlje
zasliši beseda tišino.

Odsev zarje v zrcalu stvarjenja.
Majhen sijaj,
šepet življenja.
V tihih nočeh
mirnost spečih ptic,
pod utrinkom sanj
nemir letenja.

Sončni žarki tonejo v zemljo.
Večerno nebo,
nebo krilatih spevov.
V vetru
jate ptic,
pod svetlobo zvezde
skrita sreča.

Biti Srečen, Sanjati, Leteti.